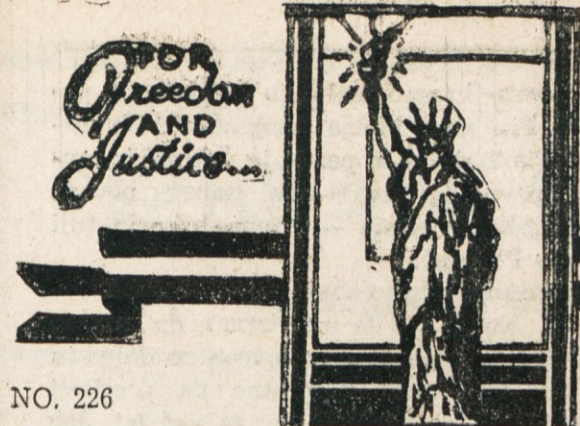

AMERIŠKA DOMOVINA

NO. 226

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

IN SPIRIT
NGUAGES ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, NOVEMBER 23, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Peiping dobil večino pri glasovanju v ZN

V petek je glavna skupščina ZN glasovala o tem, kdo naj zastopa v ZN Kitajsko. Za Peiping se jih je izjavilo 51. za Formozo 49, 25 pa se jih je vzdržalo.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Peiping je dobil relativno večino glasov v glavni skupščini prvič po 20 letih glasovanj o tem, kdo naj ima pravico govoriti v imenu Kitajske v ZN. Dosele je bila ta večina vedno na strani nacionalne Kitajske vlade gen. Čangkajske, ki ima svoj sedež na Formozi (Tajvan). Samo leta 1965 se je izjavilo za vsako po 47 članic, 20 pa se jih je glasovanja vzdržalo.

V zadnjih nekaj letih je bil Peiping tako zapleten v svoje lastne zadeve doma, da se za mednarodno politiko ni dosti brigal. Letos je oživel in poslal v svet večje število novih zastopnikov, pa se tudi začel bolj zanimati za mednarodno politiko. Vzpostavil je redne diplomatske stike s Kanado in Italijo, imenoval novega poslanca za Sovjetsko zvezo, kjer je zdaj štiri leta bil le "odpravniki poslovi". Čeprav se vedno zelo bojevit v izjavah napravlja Kitajska umirnejši vtis na svet, zato jo je ta tudi bolj voljan sprejeti v mednarodno družbo in seveda v ZN.

Največji in najmočnejši nasprotnik sprejema Peipinga v ZN so skozi vseh 20 let ZDA. Te so tokrat branile bolj Čangkajsko članstvo v ZN, kot se upirale sprejemu Maove komunistične vlade. S tem so v dejanju izhajale s stališča politike "dveh Kitajsk", ki pa jo tako Peiping kot Tajvan odklanjata. Oba hočeta biti edina zakonita predstavnik Kitajske v ZN in seveda povsod drugod. Dejstvo je med tem, da Čangkajskova nacionalna vlada nima nobene oblasti na kitajski celine že več kot 21 let, uspešno pa je organizirala svojo oblast in gospodarsko uredila otok Tajvan — Formozo, kamor se je jeseni 1949 zatekla, ko so na celini zmagale komunistične čete. Politika dveh Kitajsk hoče dati komunistični vladi v Peipingu pravico zastopanja Kitajske, Čangkajski vladi na Tajvanu pa pravico zastopanja Tajvana, ki ga ima stvarno v oblasti. Seveda bi moral ta v takem slučaju dobiti priznanje neodvisne države. Temu se v Peipingu upirajo, proti pa je tudi sam Čangkajski, ki trdi, da je Kitajska pod komunistično diktaturo in da ta nima in ne more imeti pravice govoriti v imenu Kitajcev.

Posebna dostava
WASHINGTON, D.C. — V ZDA je bila uvedena posebna dostava pošte leta 1885, poštne denarne nakaznice pa so bile v rabi od leta 1864.

COLD WAVE

Vremenski
prerok
pravi:

Mrzlo in naletavanje snega. Za vzhodna predmestja ga napovedujejo do jutri zjutraj en čevlji, drugod na področju Clevelanda in okolice pa od 1 do 3 palcev. Temperatura bo prihodnje tri dni pretežno pod 31 F.

Novi grobovi

Frank Stele
V petek zvečer je bil v avtomobilski nesreči na Rt. 166 v Thompsonu, Ohio, mrtev 67 let stari Frank Stele z 929 E. 78 St., zaposlen pri Grubach Trucking Co. kot mehanik. Neki drugi avtomobil se je zaletel vanj, ko je Frank Stele obstal na cesti in pregledoval svoj voz. Pokojni je zapustil ženo Lucijo, roj. Zupancic, hčeri Marijo Orazem (Toronto, Ont.) in Anno Martincic (Brooklyn, N.Y.), brate Hermana, Janka, Andreja in Matijo, nečaka Ivana Zupancica (Burlington, Can.). Pokojni je bil rojen v Zalogu št. 33, Polje pri Ljubljani in je prišel v ZDA pred 21 leti. Pogreb bo iz Zakrajškovega pokopnega zavoda v sredo ob 8.30 zjutraj, v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na All Souls pokopališče. Na mrtvaški oder bo položen danes popoldne ob dveh.

Frank J. Hocevar

Zadet od srčne kapi je umrl na poti v bolnišnico 59 let stari Frank J. Hocevar z 21900 Maydale Avenue, preje z Landseer Rd., rojen v Clevelandu. Pokojnik je plesal na poroki svojega prijatelja, ko ga je nenadno začelo slabiti. Predno so ga s policijsko ambulantno pripeljali v Lake County Community Hospital West, je bil mrtev. Pokojnik je obiskoval šolo sv. Vida, nato pa Wilson Jr. High in East Tech High School. Zaposlen je bil kot mehanični optik pri American Optical Co. 43 let. Bil je član kvarteta "Happy Harmonizers", v katerem je tudi John Kovačić, glavni carinik v Clevelandu. Frank Hocevar je bil mož Ann, roj. Vidmar, oče Nancy Mramor (katere mož Frank vodi Mramor's Market na St. Clair Ave.), Carol Piccirello in Joan Clapacs, 6-krat stari oče, brat Josephine Simonic (Cleveland, O.) in pok. Anne Kalan. Pogreb bo iz Grdinovega pokopnega zavoda na Lake Shore Blvd. v sredo. Podrobnosti bodo objavljene jutri.

Anna Skuly

V Euclid General bolnišnici je umrla 83 let stara Anna Skuly s 17902 Marcella Rd., vdova od l. 1943, mati Anne Krulac, Rose Tisovec, Mary Marolt in pok. Franka, 4-krat stara mati, 3-krat prastara mati, sestra Matilde Staric. Pokojna je bila rojena v Dobriču na Dolenjskem, od koder je prišla v ZDA pred 67 leti. Bila je članica ADZ št. 4.

Nixon ne pozna šale

Ameriška letala so odgovorila z napadom na Severni Vietnam na napad na neoboroženo ameriško izvidniško letalo nad Severnim Vietnamom.

WASHINGTON, D.C. — Obrambno tajništvo je v soboto zgodaj zjutraj objavilo, da so ameriška letala napadla oporišča protiletalskih raket in topov v Severnem Vietnamu v odgovor na severovietnamski napad na neoboroženo ameriško izvidniško letalo nad Severnim Vietnamom nekaj dni prej. Zastopniki Severnega Vietnama pri razgovorih v Parizu so odločno zanimali, da bi bil Hanoi pristal na letalsko nadziranje ob spoznanju o končaju vseh letalskih napadov na Severni Vietnam od strani ZDA novembra 1968.

Ameriški zastopnik D. Bruce je izjavil, da je Hanoi na to pristal in svaril pred novimi napadi na neoborožena ameriška izvidniška letala nad Severnim Vietnamom. Zastopnik Hanoia je odgovoril, da bodo na vsako tako letalo streljali, ker krši severovietnamsko suverenost. V soboto so ZDA pokazale, da mislijo resno in ne bodo mirno gledale Severnega Vietnama početi, kar bi se mu zdelo, neoziraje se na obstoječe dogovore.

V preteklosti so ZDA običajno redno dogovorile na vsak napad na izvidniško letalo z napadom na protiletalske obrambne postojanke, s katerih so na tako letalo streljali. Tokrat naj bi bil "odgovor" močnejši in obsejnejši. Hanoi je poročal o dveh "valovih" napadajočih letal, od katerih naj bi jih bilo kar 6 sestreljenih. Radio Hanoi je objavil tudi, da je priplula v Tonkinški zaliv nenadno še druga ameriška letalonosilka.

Veliko vžgalic

TOLEDO, O. — Za povezavo "knjižice" vžgalic je potrebna ena mala jeklena sponka. Koliko takih "knjižic" vžgalic v naši deželi porabimo, pove poatek, da gre samo v te sponke letno okoli 500 ton jekla.

Pogreb je iz Zeletovega pokopnega zavoda na E. 152 St. danes zjutraj ob 8.45, v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Italijanska mornarica bo ustavila potniški promet preko Atlantika

NEW YORK, N.Y. — V Italiji je prekomorski potniški promet dejansko podzavljen, je namreč ves v rokah državne delniške družbe Finmare, ki ima pod svojim nadzorom Italian Line, Lloyd Triestino, Adriatico in Tirrenio. Zbrane so njene štiri največje prekomorske potniške ladje Michelangelo, Raffaello, Leonardo da Vinci in Christoforo Colombo. Finmare bo vse štiri potniške ladje potegnile iz prometa na progi Italija-New York, jih bo pustila v New Yorku z novo poklicno nalogo. Pravažale bodo turiste med Severno, Srednjo in Južno Ameriko, največ seveda med New Yorkom in Karibskim morjem.

Razlog za tako spremembo je pridobitvenega značaja. Ladje so prišle ob potnike, ki so se preselili na letala. Pa se hoče italijansko podjetje do konca boriti za potnike in se bo še prihodnje leto. Gornje štiri ladje bodo prihodnje leto napravile še 41 potovanj med Italijo in New Yorkom, dočim jih bosta britanska Elizabeth II. in francoska France skupaj le 14.

L. 1969 se je na letalih prepejalo med Evropo in Ameriko skoraj 6 milijonov potnikov, na ladjah pa niti 300.000. Na drugi strani je turistični promet na krožnih linijah od leta do leta večji in donosnejši.

"Živinski trg" napadli

LONDON, Vel. Brit. — Ko so v Albert Hallu izbirali pretekli petek najlepše dekle sveta, so nenadno vdrl v dvorano zagovornice ženske svobode in enakosti v družbi s svojimi pomočniki ter začele metati dimne in smrdljive bombe ter letake, v katerih so označile izbiranje svetovne letopisce za "živinski trg, ki ponižuje ženske".

Znani komik Bob Hope je pred napadkami pobegnil z odra, kjer je vodil spored, pa se kasneje, ko je policija napravila red, vrnil ter pripomnil, da so kaj takega zmogni samo taki pod "vplivom mamil".

Za najlepše deklo sveta je bila izbrana Jennifer Josephine Hosten iz otoške Srednje Amerike, za drugo pa zastopnica Južne Amerike, ki prvič ni bila belka.

GVINEJA PROSI POMOČ PROTI NAPADU PRI ZN

Republika Gvineja v zahodni Afriki je včeraj zaprosila Združene narode za naglo pomoč v četah proti tujim napadalcem, ki so se izkrcali na njenih obalah. Varnostni svet ZN je pošiljatev pomoči odklonil, zahteval pa je takojšen umik tujih vpadnikov. Posebna komisija bo odletela v Konakri pregledat dejanski položaj.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Pozno sinoči se je nujno zbral k seji Varnostni svet Združenih narodov na zahtevo afriške republike Gvineje. Ta je sporočila, da so se zjutraj izkrcale na gvinejski obali tuje oborožene sile, ki da ogrožajo neodvisnost države. Prišle naj bi iz Portugalske Gvineje, severne sosedice Gvineje. Portugalska je to odločno zanimala. Varnostni svet je soglasno odobril resolucijo z zahtevo po takojšnjem umiku tujih sil iz Gvineje, ni pa poslal takojšnje vojaške pomoči, ki jo je Gvineja zahtevala.

Na seji Varnostnega sveta je glavni tajnik ZN U Thant prebral sporočilo Rogerja Polgarja, zastopnika ZN za razvoj v Konakriju, glavnem mestu Gvineje: "Osebnost sem videl 4 izkrcavalne ladje in lovska letala leteca nad mestom. Zaradi hudega streljanja okoli mojega stanovalja ne morem obiskati oseba ZN. Položaj je resen."

Odpravniki poslov portugalskega zastopstva pri ZN Antonio Patricio je odločno zanimal, da bi imela Portugalska kako zvezo z vpadom v Gvinejo. To je obdžil, da meče na Portugalsko "odgovornost za svoje notranje težave". Tudi portugalska vlada sama v Lizboni je odločno zavrnila vsako zvezo z vpadom v Gvinejo.

V prvem valu naj bi se izkrcalo v bližini glavnega mesta Konakrija okoli 350 mož. Gvinejsko poročilo trdi, da so gvinejske oborožene sile napad zavrnile in ujele večje število napadalcev, precej pa jih v boju pokončale. Sledil naj bi še drugi val napadalcev, o katerem pa iz Konakrija nič podrobnejšega ne poročajo.

Predsednik Gvineje Sekou Toure je republiko, prejšnjo francosko kolonijo, katere prvi predsednik je bil, povedel močno na levo in se povezal s Sovjetsko zvezo. Kasneje se je pri miru s Parizom in De Gaulle je nekdanji koloniji naklonil nekaj pomoči. Sekou Toure je

Dom odobril načrt za usvaritev delovnih mest

WASHINGTON, D.C. — Predstavniški dom je izglasoval z 275:80 7.5 milijonov dolarjev za prihodnja tri leta za ustvaritev možnosti javne zaposlitve za tiste, ki dela drugače ne morejo najti ali pa ne v polnem obsegu. Senat je izglasoval podoben predlog že prej, le da je odobril v ta namen 11.2 milijona. Treba bo torej med obema predlogoma najti kompromis.

Zvezna vlada upa, da bi na ta način lahko v prvem letu ustvarila okoli 75.000 služb, drugo leto pa že 100.000. Zvezna vlada bo prispevala za vsako službo nekako 80% ali letno okoli \$5.000, ostanek pa naj bi prispevale države in okraji.

Mitchell oproščen

FT. HOOD, Tex. — Porota sedmih častnikov je po nad 6 urah razpravljanja odločila, da sgt. David Mitchell, prvi ameriški vojak, ki je bil sojen zaradi množičnega pomora v My Lai marca 1968, ni kriv. Mitchell je bil obtožen, da je postrelil v My Lai v Južnem Vietnamu 30 neoboroženih civilistov, starčkov, žena in otrok.

Obtožba proti njemu je bila vložena 28. oktobra lani, razprava pred vojaškim sodiščem se je začela prejšnji mesec, pa je bila prekinjena in obnovljena šele 16. t.m., ko je zagovornik, ki je preje pri razpravi omagal, prišel spet k moči. D. Mitchell je odločno zanimal, da bi bil koga ustrelil.

Nikogar ni umoril!

LOS ANGELES, Calif. — Pretekli petek je nastopil kot svoja lastna priča Charles Manson in obrazložil svoje življenje in svojega gledanja. Odločno je zanimal, da bi on koga umoril ali pa ukazal umoriti. Svojega "pričevanja" ni maral ponoviti pred poroto. Govoril je namreč le pred sodnikom in odvetniki ter javnim tožilem. Tri soobtoženke, ki so preje hotele tudi pričati, so se premislile.

Razprava, ki traja že 23 tednov, se utegne sedaj naglo približati koncu. Manson in tri članice njegove "družine" so obtoženi umora igralka Sharon Tate in 6 drugih lani v avgustu.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Klub slov. upokoencev v Newburgu ima v sredo ob 2. popoldne sejo v SND na E. 80 St. Praznovali bodo Zahvalni dan.

Obsojena zaradi izsiljevanja — David Hill in J. Raplin sta bila obsojena radi izsiljevanja na 4 do 20 let v zvezi s piketiranjem McDonald's System Inc. in bojkotiranja štirih restavrantov te družbe lani v črnih predelih na vzhodu Clevelanda. Sodna razprava se je vršila v Cantonu, ko je obramba obtožencev trdila, da ta ne moreta pričakovati nepristranske sodbe v Clevelandu.

Na smrt — Pretekli petek je bil obsojen na smrt 28 let stari Robert E. Strozier, ki je v januarju letos napadel, posilil, oropal in umoril 71 let staro bolnišnično sestro Mrs. Katharine Kendall na postaji rapida na Superior Ave.

K molitvi — Clevelandsko Društvo slovenskih protikomunističnih borcev vabi vse svoje člane kakor tudi vse prijatelje, da pridejo danes ob, pol, osmih, zvečer, v Zakrajškovo pokopni zavod na St. Clair avenuji k molitvi za rajnega domobranca Franceta Steleta.

Iz ječe so pobegnili — V soboto je pobegnilo iz Cuyahoga okrajne ječe v Clevelandu 10 obtožencev težkih zločinov. Štiri so ujeli, šest jih je še vedno na svobodi.

Kožuhovina s severa

NEW YORK, N.Y. — Čeprav prihaja sedaj že mnogo kožuho-vine iz tropskih predelov, je vendar njen glavni del iz severnih pokrajin.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — V Kongresu sodijo, da utegnejo letalski napadi na Severni Vietnam koncem tedna v "odgovor na severovietnamski napad na ameriško neoboroženo izvidniško letalo" zavleči ali začasno celo prekiniti razgovore o končanju vojne v Parizu. V obrambnem tajništvu ne taje, da so bili letalski napadi najboljšežnejši od novembra 1968 in da je bil njihov cilj tudi uničiti zbrane zaloge vojnih potrebščin, namenjenih v Južni Vietnam in Kambodžo.

MOSKVA, ZSSR. — Sinoči je prispel sem novi poslanik L. R. Kitajske, s čimer so obnovljeni redni odnosi med obema glavnima komunističnima silama. Koncem tedna je bil med obema dosežen sporazum o novih trgovinskih pogodbah.

DETROIT, Mich. — Včeraj so bile izglasovane zadnje krajevne pogodbe med unijo in tovarnami General Motors in danes je v večini izmed njih obrat obnovljen. Prvi avtomobili bodo prišli s tekočega traku v sredo.

WASHINGTON, D.C. — Danes popoldne bo Senat skušal preglasovati predsednikov veto zakona o omejitvi izdatkov za volivno propagando na TV in radiu.

VATIKAN. — Papež Pavel VI. je včeraj izjavil, da se bo na svoji poti po Aziji ustavil tudi v Vzhodnem Pakistanu, ki ga je zadel 12. novembra strašna poplava.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 226 Monday, Nov. 23, 1970

Kongresno zasedanje po volitvah

Kongresno zasedanje po volitvah se smatra za nekaj izrednega. Dve desetletji ga ni bilo. Velja tradicija, da naj Kongres konča svoje delo do poletnih počitnic. Sedaj tega ni več. Na drugi strani je političen razvoj navalil na kongresna ramena vse polno novih nalog, ki jim člani Kongresa niso hitro kos. Kot slučaj naj navedemo le sodobno stanje oboroževanja, kjer prevladuje strateško orožje, ki se nam do druge svetovne vojne o njem niti sanjalo ni.

Kongres opravičuje svojo počasnost ravno s takimi okoliščinami, kar pa drži le deloma. To dokazuje tudi ostra kritika kongresne delavnosti, kadarkoli se zasedanje preveč zavleče kot na primer letos. Zavlavljanje ni prišlo naenkrat. Zasedanje je najprej trajalo praviloma do Delavskega dne, šele potem se je raztegnilo do srede oktobra, ko je bilo treba iti na počitnice ali pa na volivno propagando. Na redno potrebo zasedanja po volitvah so začeli misliti šele po drugi svetovni vojni, pa se javnost na to idejo ni hitro navadila. Smatrala jo je kot izhod iz zadrege, ki pa nikakor ni priporočljiv, še manj pa opravičljiv. Zato so tudi letos kongresni voditelji vrinili zasedanje po volitvah kolikor mogoče neopazno, ravno v dobi najživahnejše volivne propagande, ko že nihče več ni hotel misliti na Kongres.

S tem smo tudi omenili glavni razlog zavlavljanja. Večina senatorjev in kongresnikov se za hitrost kongresnega dela sploh ne briga. Odsotnost od plenarnih sej in sej raznih odborov in komisij ne pomeni nobene črne pike, se da zmeraj opravičiti. Hitrost postopkov je zato v rokah predsednikov senata in predstavnika doma, pa tudi načelnikov odborov in komisij. Nikogar ni, ki bi te številne seje koordiniral, zato so kolizije sej na dnevnem redu. To rodi izredno potratno časa, ki bi se ji pri primerni organizaciji kongresnega dela dalo ogniti. Rezultat takega sistema zakonodajnega dela vidimo par tednov pred volitvami, ko pride na dan objava, da bo Kongres moral zasedati tudi po volivnem dnevu.

Pri tem se potrjuje stara skušnja, da kongresno delo po volitvah praviloma ni bilo nikoli plodno. Člani Kongresa, ki jim s 1. januarjem poteče funkcija, se za delo ne brihajo, raje pospravljajo za seboj. Mora jih kaj že izredno zanimati, da se udeležujejo kongresnega dela. Vsi drugi člani se jezijo; po volitvah so zmučeni in bi radi imeli nekaj počitka, pa morajo takoj na delo, ki se bo z malimi presledki vleklo do srede poletja, ako ne še dalj časa. Kongresni vodniki skušajo ublažiti zagrenjenost senatorjev in kongresnikov s tem, da gledajo, da je zasedanje po volitvah čim krajše. Zato praviloma ne traja niti poldrug mesec, kar pomeni komaj 25-30 delovnih dni. Za zakonodajno delo je pa to zelo malo. Zato javnost da zelo malo na napovedi, kaj vse bi kongresno delo obsegalo po volivnem dnevu.

Tudi letos bo tako. Kongresni vodniki so napovedali celo vrsto zakonskih predlogov, ki naj jih Kongres obdela. Le majhen odstotek bo dobil obliko izglasovanih zakonov. Mednje bodo verjetno spadali sledeči:

Dasiravno bo kmalu minula polovica proračunskega leta, Kongres še zmeraj ni odobril sedem proračunskih nakazilnih zakonov, ki bi morali biti izglasovani že do 1. julija! Zakoni so torej nad 4 mesece v zamudi, federalna uprava si mora pomagati z dvanaestinami, ki pa temeljijo na lanskem proračunu. To močno ovira pravilno razporejanje proračunskih izdatkov, federacijo pa sili, da se mora začasno zadolževati po ne ravno nizkih obrestih. To napako kritizirajo v Kongresu že dolgo vrsto let. Na to, da bi bili zakoni pravočasno izglasovani, ne misli nihče razen federalnih uradnikov.

Na debato v Kongresu in glasovanje čaka dalje cela vrsta zakonskih predlogov drugega razreda, važnih le radi dodatkov, ki so jih kongresniki in senatorji obesili nanje, da bi se izognili počasni zakonodajni metodi. Med take "priveske" spada na primer tudi predlog o 10% povišanju Social Security pokojnin. Ker je v ta privesek vtaknjeno še polno drugih predmetov iz socialne politike, je debata o privesku neizogibna. Morda bo posledica debate, da zakon s takim priveskom sploh ne bo izglasovan. Podoben nevar privesek je trgovski zakon, ki uvaja več uvoznih kontingentov in kvot, kar je napotilo Japonsko, Zahodno Nemčijo in Evropsko gospodarsko skupnost, da so zagrozile s podobnimi ovirami za ameriški izvoz.

Predsednik Nixon se je zagrizel v svojo idejo o podpiranju revnih družin, ki pa jo gledajo prenekateri senatorji zelo nepovoljno. To bi pomenilo trenje med Belo hišo in Kapitolom. Na programu je tudi zakonski predlog o ukinjivih koncentracijskih taboriščih tudi za tiste, ki jih javna uprava samo osumi. Ta predlog bo gotovo sprožil znova ostro prekanje v naši politični javnosti. Zakonski načrt za žensko "ravnopravnost" je za sedanje zasedanje najbrž pokopan.

To je zakonodajni program za najmanj pol leta, ne pa za 6 tednov. Zato bo samo majhen del predlogov tudi res izglasovan, vse drugo bo preloženo na prihodnje leto ali pa za zmeraj. Ako bi Kongres pravilno postopal in varčeval s časom, bi moral že pred volitvami določiti vrstni red obravnavanja predlogov. Še ta metoda bi dajala priliko za politično mešetarnjenje, pa bi bila vendarle boljša kot nič. Člani Kongresa se za vse to ne brigajo, saj vedo, da bodo prihodnje volitve šele jeseni 1972. Med tem se lahko marsikaj zgodi, kar bo političen položaj do dna prekucnilo. Počemu si torej že danes beliti glavo s takimi problemi?

Milwauški zapiski

MILWAUKEE, Wis. — Mini-lumen društva in kakšna je to je že nekaj časa, odkar sem se zadnjikrat oglašil. Ni bilo namenjeno, pa se je tako zgodilo. Recimo, da so to bile prisiljene počitnice, saj jih tudi dopisniki potrebujejo. Le namestnika je težko dobiti. Tako smo vsi morali malo potpeti.

Novice vsi radi beremo. Le preveč smo neučakani. Če je novica stara nekaj dni, že mislimo, da je nekaj narobe. Vendar se spomnim časov, ko smo z veseljem brali časopise, ki so bili tri ali celo več mesecev stari, pa nas ni prav nič bolelo zaradi tega. Že to, da je nekdo nekaj zapisal, je nekaj vredno. Novice niso samo v tem, da lovimo senzacije ali izredne stvari, ampak da popišemo dogodke, ki niso vsakodnevni, četudi večkrat pridejo na vrsto.

PROSLAVA 20-LETNICE DRUŠTVENEGA DELA. — V soboto, 14. novembra, so pri Sv. Janezu člani slovenskega društva Triglav praznovali 20-letnico društvenega dela. Iz zgodovine društva posnemam, da je društvo začelo svoje življenje kot Liga katoliških Slovencev, ki je po dveh letih spremenila svoje ime v društvo Triglav. Predsedniki do sedaj so bili Janez Grum, Franjo Mejač, Frank Rozina in Janez Limoni. Društvo je prirejalo igre, Miklavžve večere, pustne zabave, materske proslave, spominske dneve, športne dneve in piknike. Kulturno delo je društvo vršilo in ohranjalo slovensko zavest z rednimi članskimi sestanki in predavanji. Za razvedrilo in seveda tudi kulturno porabo je društvo kupilo zemljišče, ki mu je dalo ime Triglav park. V njem je postavilo dom, kapelico, ki je posvečena slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu, igrišče in še druge naprave. Nekateri člani so si na tem zemljišču postavili svoje poletne hišice, ki spominjajo na malo slovensko vas. Park ima danes svoj vodovod in elektriko. Vse oznake pridne roke in bistro glavo dobrih Slovencev. 20-letnica takega dela je vredna proslave.

Ves spored proslave je imel obliko akademije. Izbira posameznih točk je bila nad vse posrečena. Naj omenim samo Krjavljia, ki je bil kot odlomek vzet iz igre Deseti brat. Odlično je rešil svojo vlogo. Pevski zbor je pokazal, da je še vedno mladost dana za slovenski zbor in da še ni vsega konec. Pod spretno roko gospoda Majheniča so zapeli kot izkušeni pevski zbor, čeprav so imeli le nekaj vaj. Simbolične vaje vedno napravijo močan vtis. Dali Strmskega ima smisel za to. Recitacije gospoda Kralja so vedno znane. Podaja jih kot pravi odrski mož. Petje otrok in deklet nas navdušuje, ker pač sije iz njih mladost. Mogočno je donela beseda gospoda Rozine. Včasih si mislim, kako bi bil to fejsť gospod. Kar cerkev bi se tresla, ko bi on pridigal. Pesem ge. Mejačeve in ga. Kotarja je obudila veliko spominov. Da, zares... ko mlada sva bila... Slovencev si skoraj ne moremo misliti brez harmonike. Za to sta skrbela Franci Coffelt in Frank Sezon. Sta prava mojstra. S pravo umetnostjo je vodila ves program ga. Kraljeva. Kdor zna, ta pa zna! Naj omenim še govor duhovnega vodje p. Kladivja Okorna. Postavil je dve prašnji: Kaj je

namen društva in kakšna je njegova bodočnost. Odgovoril je, da je namen posredovanje slovenske kulture drug drugemu kakor tudi mlajšemu rodu, ki mu hočemo s tem povedati, da nas ni treba biti sram, da smo Slovenci. Ta kultura namreč oznanja pridne roke, dobro srce in bistro glave slovenskega naroda. Mlajši rod naj s to pridobitvijo obogatí ameriški način življenja in seveda s tem samo pridobi in ne izgubi. Danes položimo lorvorjev venec hvaležnosti na glavo vsem tistim, ki so se mučili in delali bilo v prvih vrstah ali pa v zadnjem s tiho zvestobo do slovenske zadeve, da more mlajši rod bogateti duhovno in žeti sadove v bodočnosti.

Na proslavi sem videl veliko narodnih noš. Človeku je kar toplo okoli srca, ko to vidi. Videl sem tam Amerikanko, ki je poročena s Slovincem-Amerikancem, pa mi je rekla, ko sem pripomnil, da ji pristaja slovenska narodna noša: Sem ponosna, da imam moža Slovence. Čutim, da so me sprejeli med sebe. Veliko priznanje o nas. Pa se žudite, da sem še jaz nekoliko zraščel, čeprav bolj lezem v tla kakor navzgor.

MISIJO. — V nedeljo, 15. novembra, smo pri Sv. Janezu zaključili s sv. misijonom. Ne recite: Kako pa, da tega nismo prej vedeli. Sedaj pove, ko je vsega konec. Bil je oznanjen v famem oznanilu že od marca meseca. Zato se nihče ne more izgovarjati, da ni vedel zanj. To hočem le poročati na splošno o novem načinu misijonskega dela, ki naj bi po možnosti zajel vso faro. Do sedaj je bil misijon navadno od nedelje do nedelje, kvečjemu dva tedna skupaj. Ker je šlo za to, da misijon zajame čim več ljudi, se je župnik odločil, da bo imel misijon štiri sobote in nedelje po vrsti. In tako se je tudi zgodilo. Ljudje že tako in tako pridejo k sv. maši in če potem slišijo kaj bolj v srce segajočega, še toliko boljše. Eden od misijonarjev je vedno pridigal, drugi pa je bil v spovednični tudi med sv. mašo. Tako je bila dana priložnost prav vsakemu, da je lahko opravil s svojim Bogom ali se spravil z njim, če je bilo potrebno. Misijon sta vodila dva patra iz reda pasijonistov. Govorila sta zelo preprosto, tako, da je lahko vsakdo razumel, o čem govorita. Sama pravita, da sta z misijonom zelo zadovoljna. Župnik pravi, če bi vedel to prej, bi imel misijon še dve nedelji. Tako bi zares lahko dosegel vsakega. Bog sam ve, koliko dobrega je misijon prinesel.

Na koncu misijona je bila mladinska sv. maša. To se je zgodilo prvokrat pri Sv. Janezu. Sv. maša, ki je bila izbrana za to, je bila od 12. Prišlo je polno ljudi. Tudi veliko starejših. Misijonar je celo naredil opombo, da so nekateri tukaj pod krinko mladosti. Za to sv. mašo so bile izbrane posebne pesmi in berila, kakor tudi molitve. Mladina je stala okoli oltarja, da tako bolj poudari povezanost mašnika z ljudstvom. Seveda muziko so predstavljale kitare. Treba je reči, da je bilo vse izpeljano zelo dostojno. Organizacijo so vodile sestre. Te že gledajo, da je vse prav. Tako je povsod. Treba je začeti, vsak začetek je pa težak.

DELO ZA UBOGE. — Skof-ljanski pesnik v takem prerokskem sluhu opeval njihovo Piao-vo. Saj so se tudi ob reki Piavi odigravali ljuti boji za časa prve svetovne vojne, ko je avstrijska vojska prodrla do nje. Reka Piava je ob izlivu v Jadransko morje skoro miljo široka. Ko pridrvi iz gorskih predelov v beneško nižavo, postaja tiha in mirna — "Tihe vode globoko de-ro" Čim bolj se bliža svojem u-lizivu v Jadransko morje, tem bolj se razdeli v več rokavov. In ti služijo za prevoz ondotnim prebivalcem. Po ravnini močvirnat Benečije je nemogoče izpeljati železo-betonske ceste. O-sebni in trgovski promet se vrši na rečnih strugah in kanalih. A tudi tu se pojavljajo težave, ker ni mostov. Na zelo primitiven način so Italijani to zadevo rešili: sestavili so več hrastovih hlodov, povezali te z železno vrvjo ter so na takih brodovih prevažali ljudi in material po Piavi. — Zapisal sem, da je avstrijska armada prodrla do Piave. Avstrijski vojaki so se tudi nahajali na desnem bregu Piave, pa ne kot bojovniki, ampak samo kot vojni ujetniki.

Letna seja in drugo za upokojence v Euclidu

CLEVELAND, O. — Letna seja slovenskih upokojencev v Euclidu bo v četrtek, 3. decembra, v navadnih prostorih SDD na Recher avenue. Po sklepu zadnje seje se to pot seja začne ob eni uri popoldne. Po seji bo zakuska. Članstvo je vabljen, da pride na to sejo. Na zadnji seji je bilo poročano, da Klub šteje 632 članov in članic.

Na tej seji si lahko preskrbite vstupnice za prireditve 10-letnice Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu, ki se bo vršila dne 14. februarja 1971 v SDD na Recher avenue. V ta namen se bo vršil banket s kulturnim programom. Za nastop na programu so se do sedaj odzvali pevci Zarje, Slovana, Krožka št. 2 SNPJ, violinist Frank Slejko, Cecilija Valencie, Edward Kenick. Preskrbite si vstupnice zgodaj, da ne bo pritožb vsled zaskrnelosti, ko bo rezervacija razprodana.

Vprašujemo se, kaj bo s predlogom za povišek pokojnin Socialne varnosti za 10%. Predlog se nahaja v zelo nevarnem položaju. Nazadnjaki v Kongresu so obesili na predlog Socialne varnosti blaginjsko (Welfare) in tarifno določbo. Ako ne bodo tega kako razrešili, ni upanja, da bi predlog o povišanju pokojnin bil odobren še v sedanjem kongresnem zasedanju. Nixonova administracija zagovarja 5% povišanje čes, da bi 10% povišek povzročal inflacijo. Ironija prve vrste! Čas je že, da tem zakonodajalcem dopovemo, da izdatki za vojno povzročajo inflacijo, ko zakladno tajništvo izdaja zadolžnice na kratki rok z visokimi obrestmi 7% in več. Zanimivo pri tem je to: izanskega poročila o odnosu sklada Socialne varnosti je bilo razvidno, da ta sklad donaja investicijsko le 3.1%. Nekatje je slabo gospodarstvo tega sklada.

Za publikacijski odbor:

L. K.

Dve prirodni sestrici

CLEVELAND, O. — To, kar je nam Slovincem brhka Soča, je Italijanom mirna Piava. Obe imata svoj izvir in Alpah. Soča teče skoro vodoravno po slovenskem Primorju, čim bolj se približuje svojem u-lizivu v Jadransko morje, tem bolj je skakljajoče šumeča. Saj pravi pesnik

Soča voda je šumela,
meseč je na nebu sjal,
Ti pri oknu si slonela,
ko sem jaz slovo jemal.

Naš Goriški slavček je v pesmi SOČA preroksko opeval:

Krog Tebe bo svinčena toča,
in dež krvav in solz potok,
in blisk in grom — oh, bitva vroča!

V veliki duševni boli pa Gregorčič zaključuje pesem o Soči:

Kar vode v trojih bo
planinah,
tačas pridrvi vse na dan
ter tuje zemlje-lačne utopi!

Ni mi znano, ali je kateri ita-

lijanski pesnik v takem prerokskem sluhu opeval njihovo Piao-vo. Saj so se tudi ob reki Piavi odigravali ljuti boji za časa prve svetovne vojne, ko je avstrijska vojska prodrla do nje. Reka Piava je ob izlivu v Jadransko morje skoro miljo široka. Ko pridrvi iz gorskih predelov v beneško nižavo, postaja tiha in mirna — "Tihe vode globoko de-ro" Čim bolj se bliža svojem u-lizivu v Jadransko morje, tem bolj se razdeli v več rokavov. In ti služijo za prevoz ondotnim prebivalcem. Po ravnini močvirnat Benečije je nemogoče izpeljati železo-betonske ceste. O-sebni in trgovski promet se vrši na rečnih strugah in kanalih. A tudi tu se pojavljajo težave, ker ni mostov. Na zelo primitiven način so Italijani to zadevo rešili: sestavili so več hrastovih hlodov, povezali te z železno vrvjo ter so na takih brodovih prevažali ljudi in material po Piavi. — Zapisal sem, da je avstrijska armada prodrla do Piave. Avstrijski vojaki so se tudi nahajali na desnem bregu Piave, pa ne kot bojovniki, ampak samo kot vojni ujetniki.

Skupina vojnih ujetnikov je taborila skoro ob izlivu Piave v Jadransko morje. Došlo je povelje, da se moramo premakniti v višje postojanke in prehod se je moral vršiti čez reko Piavo. Dvestotni vojni ujetnikov sta se brez kakih nevarnosti prepeljali čez Piavo. Na zadnji brod so naložili vso kuhinjsko opremo, moštvo kuhinje ter dve muli, ki sta prevažali vse to iz kraja v kraj. Ko so odrinili od brega, se je ena teh mul začela zabavati z drugo. Najprej jo je začela cukati za grivo, potem ji gristi ušesa in ko ni nič zaleglo, jo je začela obdelovati s prednjimi nogami. To je bilo drugi kar preveč. Začel se je boj! Obe muli sta se vzdignili na zadnje noge ter stali s svojimi telesi visoko pokonci. Težko naložen brod se je na široki in globoki Piavi vrtel kot drevesni list. Slednjič se je posrečilo muli pomiriti. Ako bi se to ne zgodilo, bi tiha Piava pogoltnila v svoje globine ne tuje lačne zemlje, kot je zapisal naš Gregorčič, ampak tuje, lačne svobode, in tem temi bi bil tudi jaz!

Ob reki Piavi sem preživel kot vojni ujetnik več mesecev. Nekega lepega jesenskega dne sem vprašal prijaznega stražnika, da mi dovoli sprehod v prost naravo. Prošnjo je ustrejel pod pogojem, da se zagotovo vrnem v taborišče. Ko sem to obljubil, sem bil že na prostem. Ko sem zapustil taborišče, se je vila pred mojim očmi lepo obiljkovana živa meja, zasajena z zmlenzelom. Naredil sem par poskočnih korakov in sem bil kar naenkrat na ogromnem vojaškem pokopališču. Glavna pot pokopališča je bila posuta iz drobnim morskim peskom, na isti način pa tudi ozke stezice med grobovi. Na slehernem grobu je stal skromen lesen križ, na katerem je bila pritrdjena tablica z imenom in priimkom pokojnega, kdaj in kje je bil rojen, h kateri vojaški enoti je spadal in kdaj je bil pokopan. Ko sem zamišljeno hodil naprej, sem dospel do lepo oblikovanega kroga s sv. razpelom, pod njim pa je bil zasilen oltar, dovolj velik za daritev sv. mase.

Nazajgrede so moje oči videle same grobove; poglobil sem vkljub razposajanemu vojaškemu življenju v minljivost tega sveta. Ko sem dvignil glavo, sem zagledal pred seboj globoko usedlo jama: stal sem na obrežju Jadranskega morja. Stopil sem na rob peščene zemlje ter po hrbtu zdrsnil v morskí pesek. Sezul sem čevlje in bos stopal po morskem pesku naravnost v "Morje adrijansko". Tedaj se je zgodilo, kar nikdar nisem pričakoval. V taborišču je skupina pevec prepevala lepe slovenske pesmi. Tihi veter je iz ljam taborišča prinesel na moje uho

krasno melodijo Hajdrihove pesmi "Morje adrijansko". Ob prisluhu te pesmi je vzkipez iz mojeg srca vzdih, napev prvega tenorista — "tega kriv je tuji meč!"

Skoro vsak pisatelj ima to hi-bo (to je moj izraz), da opisuje "trenutke" v povesti na dolgo in široko, nasprotno pa preskoči "doživljaje" kar za več let. Jaz nisem še tega nikdar odobral. Danes bom jaz storil to, kar mi pri drugih ni všeč.

Preteklo je po tem dogodku dve leti, ko me je prvo nedeljo v decembru 1921 leta moj svak Vide Grm povabil, da grem z njim na pevsko vajo. Ko sva stopila v dvorano pevskega zbora "Zvon" v Forest City-ju, Pa., se je tenorist Frank Košir, moj ožji rojak, s svojim srebrno čistim glasom povzpela na vrhino nadčrtnega "b" v pesmi "Morje adrijansko". Takoj sem mu prožil roko ter mu izročil pozdrave njegovega brata Lenarta, ki je tudi vedno odlično pel; sam pri sebi sem pa blagoravljal odličnega tenorista, ki ga je Bog obdaril s tako krasnim pevskim talentom.

V dolgih letih pevskega udeleževanja sem se tudi jaz naučil pesmi "Morje adrijansko". A pri slehernem pevskem nastopu, ko pojem "Morje adrijansko", mi misli odrbze v beneško nižavo, na obale Jadranskega morja, kjer sem prvič slišal to pesem. Skušal bom te misli s silo odpoditi pri nastopu pevskega zbora "Slovan", ki bo v nedeljo, 29. novembra, v dvorani Slov. društvenega doma na Recher Ave. v Euclidu. Ako se mi bo to posrečilo, bom sam s seboj zadovoljen in tudi priljubljenemu voditelju zbora "Slovan" Franku Vavtarju bo to po volji!

France Kovačič

Tensundern v Sloveniji

Upokojeni župnik, 80 let stari T. Tensundern, Nemec, ki se je še pred prvo svetovno vojno prišel v Slovenijo učiti slovenščine, da je lahko oskrboval slovenske rudarje in druge delavce na Westfalskem nato skozi več desetletij, je prišel v preteklem septembru obiskat Slovenijo, ki mu je postala skoraj tako draga kot njegova lastna domovina.

IZ NAŠIH VRST

Geneva, O. — Spoštovana Ameriška Domovina! Sporočam Vam, da sem se preselila in Vas lepo prosim, da mi odslej pošiljate list na moj novi naslov v Genevo.

Ameriška Domovina mi je zelo priljubljena. Rada berem novice in dopise, posebno od Karla Mauserja, ker sva oba iz Bleda na Gorenjskem in od Majka iz Jolietta. Ja, gorenjska stran je pa res lepa in večkrat se me loti domotožje po Bledu, po tistem lepem jezeru, po katerem sem se tolikokrat vozila s čolnom in je res lepo odmevalo od gora.

Prav lepo pozdravljam vse pri Ameriški Domovini in Vam želim veliko uspeha!

Katie Plemel

Cleveland, O. — Spoštovani! Tukaj prilagam ček za obnovno enoletno naročnino na Ameriško Domovino, katera, mislim, mi skoro poteče.

S tem prejmite prirčne pozdrave vsi skupaj in obilo sreče v bodoče. Bog Vas živi!

John Meglen

Toronto, Ont. — Spoštovana uprava! Tukaj Vam prilagam nakaznico za enoletno naročnino. Z Ameriško Domovino sem bil v preteklosti zelo zadovoljen in sem jo res pogrešal, če ni o pravem času prišla.

Zelim Vam veliko nadaljnega uspeha in Vas najlepše pozdravlo slovenske pesmi. Tihi veter je iz ljam!

Jakob Mesec

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Na strijčevem domu

Na duhovo sem v nedeljo že ob sedmi uri zjutraj stal pred krčmo, kjer je navadno ostajal strijc in tudi drugi ljudje našega kraja. Strijca še ni bilo ondu, niti kakega drugega znanca. Stal sem pred velikimi vrati in ogledoval vozove, ki so drdrali mimo in pa vsele obzore na njih sedečih otrok. Mnogo izmed njih je po vsej priliki bilo prvičkrat v mestu, ker so na odprta usta zijali okoli sebe ter se niso mogli prečuditi velikim hišam, ki so kar zdržema zidane in ki so skoro tako visoke kakor domača cerkev. Deklice so nekamo bolj plašno gledale okoli sebe; mnoga je morebiti razmišljala, da li jo bo škof res tako močno po lici udaril, kakor jo je doma strašil poredni pastir.

Bilo je skoro devet, a strijca le ni hotelo biti od nobene strani. Uprav sem nameraval iti jim po cesti naproti, a glej ga Mlinarjevega Antona, ki se na lepem vozu vozi z Bregarjevim Jožkom, kateremu je strijc obljubil zavezati birmo. Antonov voz se ni še dobro ustavil na dvorišču, že sta priskočila k njemu oba hlapca. Prvi skoči h konju, ter ga hitro izpreže, drugi pa pobravši z voza lepo prekrivalo, porine ga v senco, da se ne bi paril na solnci. V tem, ko sta si oba hlapca dajala dela okoli Antonovega voza, morali so drugi možje zvečine sami izprezati. To preveliko postrežljivost sem si tolmačil tako, ker je bilo znano, da Anton ni stiskavec in da ne gleda na par belicev.

"A kako, da ni strijca?" povprašam Antona, ko je stopil z voza. "Ali bodeš ti Jožku birmo zavezal? Pa vsaj ne, da bi se bilo strijcu kaj pripetilo?"

Pri tej priliki treba opaziti, da Anton nikakor ni hotel drugače, nego da ga tičem. "Nič mu ni hudega ne. V Moravah je bil te dni na semnji, pa se je nekaj pregrel. Zatorej se mu v tej vročini ni dalo iti z doma, ker je v strahu, da bi se ga ne lotila zopet taka mrzlica, kakršna ga je pred dvema letoma tresla vse poletje. Zatorej je mene naprosil, da bi kumoval dečku. Po južni pojdeš z menoj, a potem ti je na voljo, ali hočeš k strijcu ali pa ostaneš pri nas."

Birma je bila opravljena in Jožkovo pravo veselje se je zdaj začelo. Sam ni mogel nositi vseh rečij, ki mu jih je kum nakupil. Kadar niti medičarji niti drugi prodajalci niso več imeli nobene stvarce, katero bi bile pozelele njegove oči, šli smo k južni in potem smo drdrali proti domu. Solnce je na vso moč pripekalo in pritiskalo je neznošna sopenica, od nobene strani ni htelo biti hladilne sapice. Jožka je nekoliko omamila vročina, nekoliko mu je pa gosposko kosilo tako dobro delo, da je na vozu zadremal. Midva z Antonom sva pa govorila o tem in onem. Često se je spominjal tudi Marijce in vaaka njegova beseda je kazala, da jo ljubi prav od srca.

Dobro uro smo še imeli do doma, ko smo se ustavili pri znani krčmi, kjer nas je čakal Bregar, Jožkov oča. Anton je mislil, da se ustavi samo za toliko, da izroči dečka očetu in da napoji kobilu. A Bregar in krčmar ga nista pustila po nobeni ceni.

"Anton, ne bodi mi takšen!" kara ga krčmar. "Saj preide leto in dan, da se ne oglasiš pri nas; vsaj danes se malo pomudi. Nobene sile ti ni, do noči prideš lahko domov, in če tudi ne, saj imaš ljudi doma, ki ti vse opravijo." "Janez" — obrne se k hlapcu — "kobilu izprezi, pa zobati jej daj. Tudi žival mora imeti svoj počitek in užitek."

Anton ni vedel, kaj bi storil. Zdaj ga prime Bregar za roko.

"Anton, menda vendar ne pojdeš kar tako od mene, da ne bi bila polič vina in se kaj pomenila. Naravnost ti povem, hudo bi me žalil, če mi to narediš. Sinu si birmo vezal in ga obložil, da vsega skoro nositi ne more, in zdaj bi ga midva niti ne bila kozarec! Tega vendar ne! Vem, da si ga lahko sam kupiš, če si ga potreben, a tudi mene bode preveč bolelo, ako dam za polič ali za dva. Glej, sram bi me bilo, ako bi kar tako šla vsak k sebi. Saj ga tako redko pijeja kupa, a da bi celo danes, ko si meni in sinu mojemu storil tako dobroto, mimo mene šel meni nič tebi nič, tega vendar ne! Sram bi me bilo pred ljudmi, ki bodo govorili: mlademu je birmo vezal, a starega niti ne pogleda."

Na ta besede se je Anton udal. Pri vinu se je raznetil govor, beseda je dala besedo, obsedeli smo do mraka. Zdaj pa Antona ni bilo dalje moči udržati posebno, ker so se izza Korima začeli valiti temni hudourni oblaki, ki so naveščali nevihto. In res, niswa že bila dobro iz vasi, že je začelo bobneti za nama in oblaki so se čim dalje groznejše kopičili, in za Korimom se je vnmel blisek za bliskom.

Anton se ozre in pogleda kvišku. "Nocoj bode hudo. Bog daj, da bi prišla domov, predno se ulije ploha."

Rekši to udari po kobilu, da je šla kakor živi ogenj. Grom se je oglašal vse močneje. V višinah so vihrale hude sape, ki so visokim drevesom šibile močne vrhove, pri tleh je bilo pa tako mirno, da niti prahu na cesti ni vzdihnilo. Privozili smo do grajskega gozda. Tu je vladalo tema kakor v rogu, samo na trenutke so nam bliski razsvetljevali pot, v vrhah pa je šumela neka vznemirujoča groza. Ko prideva iz gozda na plano, predere blisek oblake. Meni je vzel vid, zdelo se mi je, kakor bi ognjena žrd iz neba letela na me, grom je pa pokal in ropotal, kakor bi se nebeški strop podiral. Mene je ta prikazen, katero sem privrkat doživel, tako omamila, da sem se povalil vznak na voz.

"Nekam je treščilo," pravi Anton in skoči z voza, da bi umiril preplašeno kobilu. "Sv. Florijan, varuj nas časnega in večnega ognja!"

Anton je bil še v besedi, že se je zasvetilo na polji pod cesto, in skoro potem je iz bližnje podružniške cerkve klical mili glas zvonov ljudi na pomaganje.

"Kovačev kozolec gori," izpregovori zopet Anton. "Sreča je še, da stoji na samotni in da je še prazen."

Precej po tresku so začele padati debele kaplje, sprva redke, potem vedno gostejše in naposled se je ulila strašanska ploha, kakor da so se odprle vse nebeške zatvornice. Do Antonovega doma je bilo še toliko daleč, da sva bila do polti premočena, ko je voz obstal pred hišo. Notri so še svetili, a vendar se ni prikazal nobeden hlapec, da bi bil izpregel kobilu in porinil voz pod streho. Voda, ki gonil Antonova kolesa, narasla je silna naglo ter je uhajala čez roje in čez korita, in drugače tako krotki potok je šumel in razgrajal, da v hišo niso slišali, kdaj sva prišla. Oboja vrata so bila zapahneni. Anton udari ob jedna dvakrat z nogo, in hitro se zasveti luč v veži in dekla nama odpre. Meni se je zdelo, kakor bi se bila naju ustrašila. V hiši je bila zbrana vsa družina, menda so baš molili. Samo Marijce ni bilo videti. Anton pogleda po hiši in ker je ne vidi, povpraša: "Ali je šla ona že spat?"

(Dalje prihodnjik)

Kaj bo našel Pavel VI. na Filipinih?

V petek, 27. novembra, bo papež Pavel VI. priletel v Manila, glavno mesto Filipinov, kjer se bo udeležil škofske konference za Daljni vzhod, pa se srečal tudi s predstavniki oblasti. Razmere na Filipinih, ki so bili do konca prejšnjega stoletja španska kolonija, nato pa skoro pol stoletja pod oblastjo ZDA, so gospodarsko in socialno slične onim v Latinski Ameriki. Vse bogastvo je v rokah pčle desetine vladajočih, vsi ostali pa žive v stiski, revščini in zaostalosti.

Ko je papež ob svojem zlatomašniškem jubileju letos razodel kardinalom svoj potni načrt in jim povedal, da bo kar za 14 dni zapustil Vatikan, so se zelo začudili njegovi nenavadno dolgi odsotnosti. Papež jim je kratko odgovoril: Novi časi zahtevajo nova pota.

Namen njegovega potovanja v daljne dežele velike Azije je gotovo ta, da spodbudi v teh deželah misijonsko dejavnost in da tamošnjim misijonarjem priznanje in pogum. Večkrat se je namreč že slišalo, da so ti misijonarji preveč pozabljeni in da se jih spričo velikih nalog in težkih razmer loteva malodušnost.

Prav posebno pa se papež Pavel VI. želi srečati s škofi, ki so voditelji delnih Cerkva na Daljnem vzhodu. Prisostovati hoče njihovim pastoralnim posvetom. Na Filipine hoče papež pač zato, ke je ta dežela že oddavna in po večini katoliška. In kakor se je v Mendelinu v Kolumbiji pogovarjal z vsemi južnoameriškimi škofi in jim naročal, da morajo odločno kreniti po še boljši poti, če naj Cerkev v Južni Ameriki pokaže pravi Kristusov obraz, obraz nesebične ljubezni in pravičnosti do ubogega, ponižanega in razžaljenega človeka — tako hoče isto povedati tudi zastopnikom Cerkve v azijskih državah.

Pred papežem Pavlom VI. je Filipine obiskal tudi znani Wenefred van Straaten, prodorni in kritični raziskovalec misijonskih problemov v sedanji Cerkvi. Srečal se je tam z gibanjem HUK, z začetki velike gverile, ki ima že svoje svobodno ozemlje na otoku Luzonu in ki je popolnoma pod vplivom Mao-tsetungove Kitajske. Znano je, da gverila najbolj uspeva tam, kjer je povezana z ljudstvom in njegovimi neresenimi socialnimi vprašanji. Gverila na Filipinih nalašč vzdržuje nevržne krivične socialne razmere filipinskega ljudstva. Od tega pač živi in se redi. In take hrane ima dovolj.

Van Straaten se je srečal s kmetom Cruzom, ki ima kravico in 4 otroke, toda nobenega upanja za bodočnost. Polovico požetja za mora takoj oddati lastniku zemlje, ki jo ima v najemu. S preostalimi 25 vrečami riža bo moral preživljati družino.

Če mu bo zmanjkalo, mu bo lastnik rad posodil še dve vreči, toda naslednje leto mu bo moral vrniti tri. Lahko se mu zgodi, da mu bodo roparji ukradli še edino kravo. Pa se revež ne bo pritožil na policijo, ker je ta z roparji povezana: višjim se prikupijo z denarjem, nižjim dajo svoja dekleta za užitek. V glavnem mestu zato ostane 55 odstotkov vseh tatvin neprijavljenih. Če bo krivico, ki se mu je zgodila, prijavil partizanom, mu bodo sicer pomagali: roparja bodo na mestu ustrelili, sam pa jim bo poslej moral služiti z dušo in telesom.

Nesreča Filipinov je v tem, da ima nekaj tisoč družin v rokah 90 odstotkov vsega premoženja. Na otoku Negros je van Straaten srečal delavca Sakaya. Na koži je imel vtetovirano Kristusovo glavo — kristjan je, kakor so vsi, bogati in revni. Spada med tistih 120, ki jih je lakota potisnila v službo k bogatemu lastniku riževih polj. Zeno in otroke je pustil na otoku Mindanao. Delal bo pol leta, domov pa bo prinesel le 80 pezov (20 dolarjev). Vse drugo mu pobereta lastnik in trgovina, kjer kupuje hrano. Kristusov obraz ima na koži, v očeh pa mu odseva božja žalost nad tolikšnimi krivicami, pravi van Straaten. Na Filipinih je na tisoče družin, ki žive le od pol dolarja na dan. Preživeti ga morejo le, če kra-dejo ali beračijo, svoje otroke pa prodajo na cesto. Na otoku Cebu so npr. odkrili čudno stvar. Trinajst let stara deklica je vodila javno hišo, v kateri so bile deklice, stare 9 ali 10 let. Ko so jih vprašali, kako so zašle sem, so vse povrsti odgovorile, da so bile lačne. Pri Kitajcu So delajo delavci po 14 ur na dan. Pogodil se je z njimi, da jim bo dajal po 14 pesov na dan. V resnici jim da po 4. Sedaj stavkajo, toda kaj je bogatin tega mar? On lahko čaka...

Zato je vsem vedno bolj do tega, da bi se mogli preseliti v glavno mesto, kjer naj bi našli blagostanje in srečo. Kakih 120.000 jih je že prišlo. Ko se prese-lijo, je sanj konec. Mesto šteje tri in pol milijona prebivalcev, 63 odstotkov izmed njih nima človeka vrednega življenja. Ti prebivajo v močvirnih predmestjih, kjer 70 odstotkov umi-

ra od jetike, sredi komarjev, mačk in otrok.

Toda v Manili so tudi luksuzni predeli kakor Forbes Park, San Lorenzo Village in drugi. Te dele mesta varuje posebna policija. Tu namreč stanuje tistih 5 tisočink ljudi, ki imajo v rokah gospodarstvo in politiko. Tako bogatih ljudi nisem videl še nikjer na svetu, pravi van Straaten. Veleposestnik, ki me je sprejel, ima ženo in enega otroka, sob in služinčadi pa skoraj brez števila. Kakor v pravljicah "Tisoč in ena noč". Prijatelj, ki me je spremljal, mi je povedal, da gre gospa iz te hiše vsak dan k maši... V veži gori luč pred kipom Zalostne Marije iz 15. stoletja. Ali gospa ve, zakaj Marija joka?

Zato, ker ima vedno pred očmi Pedra de Jesus. Njegova koliba je od palače oddaljena le sto metrov. Kabino tovrnjaka uporablja za kuhinjo, okrog pa je zid iz desk in lepenke. V njej živi Pedrova žena, njeni starši in še 6 otrok, dva sta drugod, eden je še pravočasno umrl. Pedro je brez službe, žena Socoro pere za bogate hiše in zasluži 4 peze na dan. Ni luči ne vode, nobeden od otrok ne hodi v šolo.

In vendar je dežela že stoletja krščanska. Vsi so kristjani, povsod visijo božje slike... Toda kje je pravo krščanstvo? O tem bo na Filipinih spraševal Pavel VI.

("Družina")

SAIGONSKA VLADA NE ZNA GOSPODARITI

Ko odhaja vedno več ameriških čet iz Južnega Vietnama, je treba spraviti tudi gospodarstvo republike v red, če naj se bo ta sposobna upirati rdečemu pritisku.

WASHINGTON, D.C. — Uradni tečaj za saigonski piaster je 128 piastrov za dolar. Saigonska vlada dobi od ZDA podporo v dolarjih, dolarje pa potem prodaja po gornjem uradnem tečaju, seveda samo tistim, ki si morejo preje oskrbeti dovoljenje za nakup. Tako dovoljenje se ne daje brez podkupovanja tistih saigonskih političnih veljakov, ki imajo kaj besede pri sedanji saigonski vladi.

Uvoznik najpreje dobi proti podkupnini dovoljenje za nakup dolarjev, da z njimi plača uvoženo blago. Ceno za uvoženo blago postavi tako, da zaračuna dolarje po 128 piastrov. Potem postavi blago naprodaj na podlagi nove kalkulacije, kjer dolar dobi nov tečaj 350 piastrov (taka je namreč vrednost dolarja na črni borzi). Tako uvoznik

"zasluži" pri blagu še predno ga je prodal, debelih 100%. Seveda mora dobiček deliti s politiki, generali, visokimi uradniki itd. Tako imajo od sedanjega nesmiselnega tečaja korist ravno tisti, ki bi morali varovati kupno moč saigonskega piastra. Nixonova administracija vse to ve. Zato je Nixon poslal pred par meseci svojega zaupnika Schultza v Saigon, da preišče devizno stanje saigonske valute. Schultze ni mogel najti drugega kot opisano stanje.

Nixonova administracija ima sedaj pripravljen predlog za saigonsko vlado, naj takoj razvrednoti saigonsko valuto na 350 piastrov za dolar, naj reformira davčno zakonodajo, naj zatre korupcijo in postavi proračun na zdravo podlagi. To se mora zgoditi zelo hitro. Čim hitreje namreč Pentagon umika naše čete iz Vietnama, tem bolj pojema dotok dolarjev in tem dražji bodo na črni borzi, dokler se saigonski piaster ne potopi v kaos, kar bo sprožilo katastrofalne politične posledice. Zghšš E h žžčččwhšš. m mbb V Washingtonu še ne vedo, kaj bo Nixon napravil, v Saigonu pa pravijo, da iz te moke ne bo kruha vsaj ne do prihodnje jeseni, ko bodo v Južnem Vietnamu volitve. Takrat bi se predlagane reforme utegnile uresničiti, ako že ne bo prepozno.

Zakaj naša administracija že dosedaj ni ničesar ukrenila? Boji se, da bo njen oster nastop zrušil sedanji saigonski vladni sistem. Kaj naj mu sledi, ako nadomestka za sedanji režim nima pripravljena? Tako je umikanje naših čet iz Vietnama rodilo nov nevaren problem, ki ga nihče ne zna razvozlati, ali pa morda ne upa, kdo ve?

I. A.

Pomoč Pakistanu začela prilekati ponesrečencem

DAKA, V. Pak. — Šele en teden po strašni naravni nesreči, ki je zadela otoke v Gangesovi delti in ravnino ob Bengalskem zalivu v Vzhodnem Pakistanu, je dosegla organizirana pomoč preživele ponesrečence. Število teh je po uradnih podatkih sedaj že preko 150.000, po neuradnih pa je še enkrat toliko ali celo večje. Govorijo o možnosti pol milijona ali celo cel milijon mrtvih.

Glavna težava pretekli teden je bilo pomanjkanje prevoznih sredstev. Dober del ponesrečencev je bilo mogoče doseči samo s helikopterji. Teh do preteklega petka z izjemo par ni bilo na razpolago. Ameriška in britanska prevozna letala so od srede tedna začela v velikem obsegu dovažati pomoč v hrani, zdravilih in vsem drugem, ameriški in britanski helikopterji

pa so jim pomagali dostavljati v kraje, kjer so jo začeli deliti preživelim ponesrečencem.

Britanija je poslala križarko Intrepid in letalonosilko Triumph iz Singapurja z reševalci, zalogami pomoči in s helikopterji v Vzhodni Pakistan. Predsednik ZDA Nixon je odobril za 10 milijonov dolarjev pomoči v hrani in drugih potrebščinah, ZDA pa so poslale v Vzhodni Pakistan tudi 50 motornih vozil za prevažanje te pomoči.

Starodavni stadion so odkrili pri Beogradu

NEW YORK, N.Y. — Po poročilu N.Y. Timesa iz Beograda so tam odkrili starodavni stadion iz leta 214 pred Kristusovim rojstvom. V njem naj bi bilo prostora za 30.000 ljudi, okrašen pa naj bi bil z marmornatimi kipi, mozaiki in freskami.

V tem času, iz katerega naj bi bil izkopani stadion, je bilo področje mesta Beograda v oblasti keltsko-ilirskih plemen, pa pod močnim vplivom grško-macedonske kulture, ki je posvečala telesni vzgoji izredno važnost. "Lep in dober" je bil ideal grškega človeka.

Hruščev v bolnišnici

MOSKVA, ZSSR. — Bivši predsednik vlade in glavni tajnik KP 76 let stari Nikita Hruščev je moral zaradi "težav s srcem" pretekli petek znova v bolnišnico. Od tam se je vrnil komaj 10 dni prej.

Trdijo, da je njegove "spomine" posredovala za objavo v svobodnem svetu ali tajna policija ali pa kaka skupina v KP, ki hoče s tem sprožiti spremembo v sedanjem partijskem vodstvu na kongresu KP, ki je do-ločen za prihodnji marec.

MALI OGLASI

Išče stanovanje
Starejši slovenski par išče 5 ali 6-sobno endružinsko hišo ali duplex za v najem. Nič otrok. Kličite po 6. uri zvečer, med tednom, 761-2463.

—(20,23,27 nov)

V najem
5-sobno neopremljeno stanovanje, spodaj, se odda v najem blizu cerkve Marije Vnebovzete. Kličite MU 1-3729.

(226)

V najem
Oddam ženski 3 opremljene sobe in kopalnico zgoraj, v Col-linwoodu pri Grovewood Ave. Vse udobnosti plačane. \$80 mesečno. Kličite 531-6428.

(227)

Stanovanje oddajo
Stirisobno stanovanje s kopal-nico in ogrevom oddajo. Kličite po 4. popoldne tel. 432-3193.

(229)

Hiša napredaj v Euclidu
Lep bungalow, 2 spalnice, na Lloyd Rd. Se lahko razširi na drugem. Polna klet. Priključena garaža. Velik lep lot.

BLIZU E. 260 St.
zidan duplex, 6-6, dve priklju-čeni garaži, patio, sedem let star, v St. Williams fari.

Dohodninski bungalow
Pri E. 200 St., 2 spalnici spo-daj, ena na drugem; nova dvojna garaža. Posamezni vhod. Zni-žano na \$22,900.

UPSON
499 E. 260 St. Realtor RE 1-1070 UMLS

Prijatelj's Pharmacy
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & 68th St.: 361-4112

Zenitna ponudba
Slovenski fant v Clevelandu, star 36 let, želi spoznati Sloven-ko, staro od 25 - 31 let v svrhu ženitbe. Pismene ponudbe pos-lati na upravo Ameriške Do-movine pod značko "Srečen dom."

HOJA PO VODI — Preko Maschsee v bližini Hanoverja na Nemškem so potegnili 300 čevljev dolgo plastično cev, napolnjeno z zrakom. Skozi njo je bilo mogoče iti po vodi preko jezera. Radovedneži na bregu opa-zujejo to neobičajno hojo in nemara preudarjajo, če se ji ne bi priključili.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Delal je ves dan brez počitka; do večera je izkopal s pomočjo svojega orodja več nego deset pestij različnih sestavin zidu.

Ko je imel priti jetničar, poravnal skrivljeni ročaj in položil v odprtino kamen, ki ga je izkopal po noči. Jetničar vlije v kaserolo navadno porcijo juhe in mesa, ali boljše juhe in ribe,

kajti bil je postni dan, katerih so imeli jetniki tri na teden.

Oddaši juho, jetničar zopet odide.

Dantes se hoče zdaj prepričati, če je njegov sosed res prenehal z delom.

Prisluškuje.

Vse je tiho kakor ves čas, odkar je delo prekinjeno.

Dantes vzdihne; bilo je jasno, da mu njegov sosed ne zaupa.

Vendar ne izgubi poguma in nadaljuje pričetno delo celo noč. Toda čez dve ali tri ure najde v steni neko oviro. Železo je drslo na gladki ploskvi, katere ni moglo premakniti.

Dantes otiplje ta predmet z rokami in se prepriča, da je to neki tram.

Ta tram je popolnoma zapiral izdolino, katero je napravil Dantes.

Treba je bilo nadaljevati pot pod njim ali nad njim.

Nesrečni mladi mož ni bil pripravljen na to oviro.

"O moj Bog, moj Bog," vsklikne, "toliko sem te prosil, da sem upal, da si me uslišal. Moj Bog, ko sem izgubil prostost življenja, ko sem izgubil mir smrti, si me ti o moj Bog, poklical nazaj v življenje; imej torej tudi zdaj usmiljenje z menoj in ne daj, da umrjem v obupu!"

"Kdo govori tukaj zajedno o Bogu in obupu?" spregovori neki glas, kakor da prihaja izpod zemlje. Edmondu se je zdelo, kakor da sliši govoriti iz groba.

CHICAGO, ILL.

APTS. FOR RENT

1 & 2 Bedroom Apts.
\$155 & Up

Hillside & West Suburban apts. Will include stove, refrigerator and air conditioning. Storage Area. Free parking space.

VINCENT REALTY

4850 Butterfield Rd.
HILLSIDE 449-6477 (227)

HOUSEHOLD HELP

COOK - HOUSEKEEPER - Exper., mature. Assist with household duties. Other help. Own room, bath and TV. \$75-85 salary to right person. Refs. required. Exec's family. Glencoe. Call Mrs. Middlebrooks, 483-4100 (229)

HOUSEKEEPER - Child care, mature, exper. Live in, own room, bath, TV. Top salary for right person. Refs. req. Exec's family. Glencoe. Call 483-4100, Mrs. Middlebrooks. (229)

YOUNG GIRL

Live in. Can be unwed mother. Room, board + small salary in exchange for lite housework and babysitting. 477-9422 (228)

CHICAGO, ILL.

IMMED. POSS. - Choice N.W. sub. location. Travelite '58, 8x38", 1 bdrm., part, remod. & furn. \$1600. Morns. call 837-8490

HELP WANTED

STORE ROOM CLERK
PERMANENT
GOOD PAY.
CALL AT ONCE
YA 7-5580 (227)

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

SILK SCREEN
SET-UP AND OPERATE
Some knowledge of spray painting necessary.

APPLY IN PERSON

ESSEX
INTERNATIONAL INC.

4545 W. Cortland

(226)

MOBILE HOME

Immed. Poss. BUDDY '68 52'x12' Stove, refrig., cabinet kitchen, WW crptg. \$4000. By Owner. 227-5154 or 496-5620.

BUSINESS OPPORTUNITY

BY OWNER - FISH MARKET - BENTON HARBOR, MICHIGAN 30 years estab. Wholesale & retail trade. Fried food carry out service. Gross over \$125,000. Full price \$22,000 for immed. sale. 616-925-5461 (227)

1914

1970

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti sporočamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je dne 25. oktobra 1970 v Floridi, kjer je bil na počitnicah, kruta smrt ugrabila nepričakovano našega nadvse ljubljenega, skrbnega soproga, očeta, starega očeta, tasta in brata

ANTON (Zakrajšek) ZAK

Blagopokojnik je bil rojen 22. decembra 1914 leta v Clevelandu, O. Sin pionirske družine, ki se je naselila v st. clairski naselbini, katero so po večini tvorili naši Slovenci. Je pokojnik tu zrasel, hodil v št. vidsko farno šolo in pozneje, ko se je oženil, je, kakor njegovi predniki, ustanovil si svoj dom v tej naselbini. Pridružil se je podjetju, katerega sta pred njim vodila njegov pokojni oče in stari oče.

Kakor marsikomu, tudi njemu ni bila usoda vedno naklonjena. Bolezen in smrt v družini ga je zelo prizadela; toda vztrajal je in premostil je težkoče. Poleg skrbi za svojo družino, se je vneto zanimal za dobrobit našega naroda in posebno se je udeleževal za ohranitev st. clairske slovenske naselbine. Nikoli ni odrekel pomoči, ne glede, če je pri tem sam utrpel stroške, le da je bilo za splošno dobro.

V drugi svetovni vojni je služil ameriško armado ter bil častno odpuščen. Bil je član društva Sv. Cirila in Metoda št. 18 ADZ, društva Naprej št. 5 SNPJ, Samostojnega podpornega društva Loška dolina, društva Carniola Tent št. 1288 TM, društva Dvor Baraga katoliških borbnarjev, društva Najsvetejšega imena, Katoliških vojnih veteranov; dalje je sodeloval kot član Nabornega odbora št. 25; deputij šerifa, član pomožnega oddelka clevelandске policije, lokalne civilne patrola, Zveze pogrebnikov v okraju Cuyahoga in državi Ohio, poleg drugih.

Kot vnet zagovornik za ohranitev naselbine, je ustanovil organizacijo znano pod imenom Perry Home Owners Association, katere obstoja že nad 15 let in deluje v smislu državnega čarterja kot nedobičarska organizacija v naselbini; k tej organizaciji se že od početka priporoča pristop vsem tukaj v naselbini bivajočim, lastnikom hiš kot najemnikom-stanovalcem; dalje je bil med ustanovitelji in tudi predsednik Perry Fund organizacije, kakor tudi bivši urednik lista Perry News in direktor ter blagajnik mednarodne organizacije Trade & Fair, Inc. Gmočno in moralno je podpiral kulturna, podporni in civilna društva in organizacije. Bil

je direktor in predsednik največjega Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. ter bivši predsednik Federacije Slovenskih narodnih domov.

Tem potom se najiskreneje zahvaljujemo vsem, ki ste v tako velikem številu prihiteli nam v pomoč ob vesti njegove nenadne smrti v Floridi. Pogreb je bil 30. oktobra 1970 iz Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., kjer je njegovo truplo bilo položeno na mrtvaški oder prejšnji dan, v cerkev Sv. Vida, kjer je opravil pogrebno sv. mašo Rev. Hobart ob sodelovanju Rev. Faleža, Monsignora Baznik, Rev. Tomca, Rev. Rebola, Rev. Praznika in Rev. Sršena. Truplo je bilo prepeljano na Calvary pokopališče, kjer je bilo položeno k večnemu počitku v družinsko grobnico; na pokopališču je opravil obrede Rev. Žerjav. Vsem naša najtoplejša hvala za Vaše tolažilne besede in pomoč.

Prisrčna hvala za številne krasne šopke cvetlic in vencev, ki so ozaljšali mrtvaški oder; vsem, ki ste darovali za Sv. Maše, katere bodo darovane zanj; vsem, ki ste gmočno prispevali za razne dobrodne namene v njegov spomin; vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago za spremstvo pri pogrebu, kakor tudi vsem, ki ste prišli posloviti se od pokojnika na mrtvaškem odru. Vzlic slabemu vremenu in dežju fisti večer so ljudje trumoma prihajali ob blizu in daleč in stali v vrsti včasih skoro eno uro časa, predno se je dolga vrsta pomaknila v dvorano. Enako je tudi ogromna povorka pogrebcev spremljala k zadnjemu zemeljskemu počitku. Bil je to v resnici dokaz velikega spoštovanja, ki ste ga gojili napram našemu dragemu pokojniku, in nam pa je bilo to v veliko uteho, ob spoznanju, da ni bil ves njegov trud neupoštevan.

Najlepša hvala tudi pogrebem, ki so nosili krsto, namreč svak Louis Arko, Edward Kenik, šerif Ralph Kreiger, nečak Anthony Stipich, Tony Petkovšek, Louis Slapnik, Louis Fink in James Victor Drobinc.

Zahvalo naj prejmejo člani raznih društev za izkazano sočutje in poslovljene obrede ob krsti in na pokopališču; policijski oddelke, šerifski oddelke in civilna

Lasje na glavi se mu prično ježiti in kolena se mu stresejo.

"Ah," vzdihne, "govoriti slišim človeka."

Minilo je štiri ali pet let, odkar je slišal govoriti Edmond samo svojega jetničarja, in za jetnika njegov jetničar ni človek: ta je zanj le živa podvojitve njegovih hrastovih vrat in njegovega železnega zapaha.

"Za Boga!" vsklikne Dantes "Vi, ki govorite, govorite še, dasi sem se vašega glasu prestrašil! Kdo ste?"

"Kdo ste vi sami? vpraša glas. "Nesrečen jetnik," odvrne Dantes, ne da bi si pomišljal. —

"Od kod?"

"Iz Francije."

"Vaše ime?"

"Edmond Dantes."

"Vaš stan?"

"Pomorščak."

"Koliko časa ste že tukaj?"

"Od 28. februarja leta 1815."

"Vaš zločin?"

"Nedolžen sem."

"Česa ste bili zatoženi?"

"Da sem podpiral cesarjev povratek."

"Kako? Cesarjev povratek? Torej cesar ni več na prestolu?"

"Odpovedal se je prestolu leta 1814. v Fontainebleau ter odšel v

pregnanstvo na otok Elbo. Toda

koliko časa ste že tukaj vi, da vam je vse to neznano?"

"Od leta 1811."

Dantes se strese; ta človek je bil v ječi štiri leta dalje kakor on.

"Prav, ne koplite naprej," pravi glas zelo hitro. "Toda povejte mi, v kakšni višini ste izkopali svojo izdolino."

"Jednako z zemljo."

"Kako je skrita?"

"Pred njo stoji moja postelja."

"Ali je bila vaša postelja že kdaj premaknjena, odkar ste v ječi?"

"Se nikdar."

"Kam se pride iz vaše ječe?"

"Na hodnik."

"In po hodniku?"

"Na dvorišče."

"Ah" vzdihne glas onstran stene.

"O moj Bog, kaj naj to pomeni?" vsklikne Dantes.

"Da sem se motil, da me je varala nepopolnost mojih risb, da sem nesrečen, ker mi manjka

kompassa, da je provzročila napačna črta v mojem načrtu razliko petnajstih čevljev in da sem

smatral, zid, katerega kopljevi, za zunanji zid trdnjave!"

"Toda potem bi bili prišli na prosto nad morjem."

(Dalje prihodnjič)

NOVEMBER

30	1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	1

NOVEMBER

28. — Slov. telovadna zveza priredi praznovanje 20-letnice obstoja s telovadnim nastopom, večerjo in s plesom v avditoriju pri Sv. Vidu.

29. — Pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 4. pop.

DECEMBER

5. — Krožek št. 77 SNPJ priredi svoj prvi koncert v Slovenskem narodnem domu na 4583 W. 130 St. Začetek ob 7. zvečer. Po koncertu zabava.

6. — Miklavžev prihod v Slovensko šolo k Sv. Vidu ob 3. popoldne.

6. — Pevski zbor Planina poda koncert v SND na Maple Heights, Ohio. Začetek ob 4. uri popoldne.

13. — Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi v šoli sv. Vida ob 4. popoldne božičnico za otroke članstva.

13. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima božičnico v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob treh popoldne.

20. Lilijska poda božični misterij "HENRIK GOBAVI VITEZ" v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

JANUAR

15. — Letna konferenca delničarjev Slovenskega narodnega doma na St. Clairju. Začetek ob osmih zvečer.

16. — Slov. športni klub priredi svoj letni ples.

23. — Slovenska pristava priredi "Prstavsko noč" v SND na St. Clair Avenue. Igrali bodo Veseli Slovenci.

FEBRUAR

6. — "Roaring 20's" v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

7. — Klub slovenskih upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi večerjo in ples v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

13. — Katoliški vojni veterani Post 1655 priredijo v dvorani pri Sv. Vidu Valentinov ples.

14. — Klub slov. upokojencev v Euclidu slavi svojo 10-letnico z večerjo, družabno zabavo in plesom v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 3.30.

20. — Lilijska priredi "maškaradni ples" v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Vandrovci".

28. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi kosilo v dobrobit vzdrževanja šole.

MAREC

6. — Večerja in ples kluba upokojencev na Waterloo Rd.

7. — Jadran poda koncert ob 3.30 pop. v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd.

21. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu nudi v avditoriju od 8. dop. do 1.30 popoldne zajtrk s klobasicami in palačinkami.

21. — Federacija slovenskih narodnih domov priredi banket v počastitev "moža leta" v Slov. nar. domu na St. Clairju.

APRIL

4. — Glasbena Matica poda svoj pomladanski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

17. — DSPB TABOR priredi spomladanski družabni večer v Slov. domu na Holmes Avenue.

MAJ

2. — Pevski zbor Triglav poda svoj 24. letni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

9. — Materinska proslava Slovenske šole pri Sv. Vidu.

15. — Pevski zbor Korotan praznuje 20-letnico v S.N.D. na St. Clair Ave. Pričetek koncerta ob pol osmih zvečer. Za ples igrajo Veseli Slovenci.

JUNIJ

27. — Piknik Slovenske šole pri Sv. Vidu na Slovenski pristavi.

AVGUST

1. — Federacija KSKJ društev priredi letni Ohio KSKJ dan v parku sv. Jožefa na White Rd.

15. — Katoliški veterani Post 1655 priredijo piknik na prostorih ADZ v Leroyju, O.

22. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu priredi piknik v parku sv. Jožefa na White Rd.

SEPTEMBER

11.-12. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ bo obhajalo 50-letnico svojega obstoja.

NOVEMBER

7. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

21. — Jadran poda koncert ob 3.30 pop. v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd.

cenimo in nikdar tega ne bomo pozabili. Globoka žalost in potrptost se je vnela v naša srca ob izgubi dragega soproga in očeta, v veliko tolažbo pa nam je bilo in v olajšavo naše boli, spoznanje, da cenite vsa prizadevanja pokojnika, ki jih je storil v svojem življenju, ker je smatral ista za koristna. Kako žalostno nam je bilo pri srcu, ko smo zrl njegovo nemo truplo, ležeč pred odrom v avditoriju, kjer se je šele dva tedna prej zdrav in dobro razpoložen veselo kretal med razpostavljenimi mizami, ob katerih so sedeli po večini njegovi prijatelji, ki so prišli na prireditve Večer v Sloveniji, za katero je on vsako leto veliko storil, ter je bila namenjena v korist SNDom in za njegovo izboljšavo. Tako ponosen je bil na svoje slovensko pokolenje, zato je tudi bil vedno pripravljen žrtvovati za slovensko stvar.

Njegovo srce več ne bije, prerano je moral v grob, a njegove zasluge, ki si jih je v svojih komaj 55 letih življenja iztekel, bodo ohranile svetel spomin nanj. Duh njegov bo preveval med nami, njegovi družini, ki ga bo zelo pogrešala, svesti pa smo si, da bodo takisto čutili njegov duh vsi, ki so z njim delovali za dobro stvar in bodo to storili še v bodoče, kakor če bi bil on poleg. To bo nanj časten spomin.

Počivaj v miru, dragi soprog, oče, stari oče, tast in brati! Dokler bodo naša srca utripala, bo v njih živel hvaležen spomin na Te! Snivaj sladko večni sen—nekoč bo srečno snidenje na vekomaj.

Žalujoči ostali:

ANN MARIE (rojena Cvet), soproga
ZENO in ZACHARY, sinova
ZITA SUPONCIC, ZANDRA in ZOENAN, hčerke
RONNIE, SUSAN in AMY SUPONCIC, vnuki
SUSAN (rojena Kuta), sinaha; RONALD SUPONCIC, zet
FRANK, brat v Floridi
FRANCKA ARKO, sestra
in ostalo sorodstvo